

## ІСТОРІЯ ШКОЛИ с.ПОЗНАНЬ



Першим учням Познанської школи по 88 років. Богланець Анастасія Гаврилівна, 1923р.н., і Колодич Максим Адамович, 1924р.н., розповідають, що пішли вони до школи "за Польщі"- в 1931р. Перша школа знаходилась у хаті Рябущиця Прохора Івановича. Вчив дітей вчитель-поляк, який жив у школі. Навчання було чотирьохрічне. Хто погано вчився, залишали у тому ж класі на другий рік. Навчалися у дві зміни: два класи - у першу, два - у другу зміну. Всі чотири класи вчив один вчитель.

Дисципліна в тогочасній школі була сувора. За невивчений урок чи неслухняність вчитель бив лінійкою по руках. На думку тогочасних учнів, вчитель був вимогливий і давав міцні знання. Кожної суботи приходив священик із с.Березове, читав молитву слов'янською і польською мовами. Іноді дітей в школі годували. Давали суп і каву. Колишні учні розповідають, що все було смачне, мабуть тому, що були голодні. Їли прямо на траві біля школи.

У роки війни школа не працювала. Познанська початкова школа відновила свою роботу у 1946р. Першою вчителькою в повоєнні роки була Скорик Галина Сергіївна родом з Полтавщини. Вона сама навчала чотири класи у дві зміни.

У 1953р. Познанська школа стала семирічною. Директором був призначений Панасюк Михайло Григорович — здібний, життєрадісний юнак, чудовий організатор із середньою освітою. Учительський колектив вже налічував сім чоловік.

У 1955р. вперше за час існування школи було призначено старшу піонервожату із середньою освітою. До цього часу її обов'язки виконував хтось із молодих вчителів, як комсомольське доручення. У школі була створена комсомольська організація. Всі вчителі-комсомольці відповідали за певну ділянку роботи.

Навчання в ті роки проводилося у трьох хатах. Усі вчителі жили по квартирах. Їх люб'язно приймали і ставились не як до квартирантів, а як до своїх дітей, адже вчителями були в основному молоді дівчата. Навчання велося у три зміни: дві зміни денної школи і одна - вечірньої. Учні приходили до школи бідно вдягнені, часом босі, деякі взувалися лише взимку. Восени і весною учні масово пропускали уроки у зв'язку з сільськогосподарськими роботами. В класі могло бути 1-3 учні. Вчителі працювали ще й над ліквідацією неграмотності. Молоді чоловіки і жінки до 30-ти років, які зовсім не ходили до школи, повинні були

пройти програму за перший клас. Всі вчителі мали своїх дорослих першокласників і вчили їх грамоти вдома. Директор школи звітувався перед районним відділом освіти за роботу, проведену по ліквідації неграмотності.

Крім того, вчителі зобов'язані були проводити на селі просвітницьку та культурно-масову роботу. Вони читали в клубі лекції, проводили бесіди із колгоспниками на полі чи фермі, проводили підготовку до виборів, організовували свята і різноманітні вечори-розваги в клубі.

Представники райкому комсомолу суворо стежили за тим, як вчителі проводять виховну роботу серед молоді села. Вчителі повинні були залучати молодь до участі в гуртках, читання книг, перегляду кінофільмів. При клубі працював драматичний гурток, в якому охоче приймала участь молодь.

Проходили роки. Змінювалися директори школи. У 1958р. новий директор Хомич І.Т., розпочав будівництво нового приміщення школи, яке було побудоване у 1964р. Це була радісна подія для всього села. У 1969р. при школі було побудовано майстерню і їдальню.

Тодішнім вчителям приходилося важко. До районного центру дороги не було взагалі. Щоб потрапити на якусь нараду чи семінар потрібно було виїжджати з села на день раніше. Але колектив працював наполегливо і дружньо. Директор і вчителі неодноразово нагороджувалися почесними грамотами. На початку 60-х рр., у Познанській школі з'явилися перші вчителі із вищою освітою.

У Познанській школі навчалися і діти з Білорусі. Українське село Познань і білоруське Любкуш розділяє лише р.Ствига. Білоруським дітям, які закінчували чотири класи Любкушської школи далеко було ходити у с.Дзержинськ, тому вони продовжували навчання у Познані.

Всі роки школа була не тільки навчальним, але й культурно - просвітницьким центром села. Відзначення визначних подій, історичних дат і всіх урочистостей школа брала на себе. У 60-х рр., була традиція всією школою із прапором піонерської дружини проводити хлопців села до армії. З радістю зустрічали батьки і гості піонерів біля своєї хати. Потім всі йшли на так звану Богдановську гору, де був короткий мітинг: виступали колишні солдати і вчителі, учні декламували вірші і співали пісні про армію. Учні школи завжди дбайливо доглядали партизанську могилу. У День Перемоги та інші свята до могили покладали вінки і квіти, тут приймали в піонери.

З початку 90-х рр., культурно-просвітницька робота в школі почала занепадати. Ситуація, яка склалася в нашій державі, боляче вдарила і по школі. У цей тяжкий час Познанську 9-річну школу прийняв молодий вчитель із середньою педагогічною освітою Кібукевич В.О.

Восени 2004 року відкрила двері добудована і оновлена школа. Вчитися стало краще, та проблема браку приміщень залишилась, бо населення села розрослося і учнів у класах щороку збільшувалось.

У 2005 році Познанську школу реорганізовано в загальноосвітню школу I-III ступенів. Учні вже не їздили по сусідніх селах, щоб здобути повну середню освіту. Життя налагоджувалось. Та 2009 року, перед самим початком нового навчального року прийшла неждана біда в село. Більша частина школи була знищена пожежею. Діти навчалися по старих будинках, які надали жителі села і в п'яти класних кімнатах, що залишилися після пожежі. Люди волали про допомогу. І влада допомогла.

10 січня 2011 року було відкрито новозбудоване сучасне приміщення школи з просторою сучасною їдальнею, комп'ютерним класом та таким омріяним спортивним залом.

Зараз у школі налічується 564 учні, 44 вчителі і 9 техпрацівників. Більшість кадрів - жителі села і району. Вони дружно почали відроджувати забуті традиції. Проводяться етнографічні свята. Вчителі беруть участь у культурному житті села.

В школі діє учнівський парламент, який налічує п'ять міністерств, дитяча організація «Сонечко» - які забезпечують комплексний вплив на учнів шляхом їх залучення до вирішення важливих питань у житті учнівського колективу, школи, класу, вміння співпрацювати на принципах партнерства.



У закладі функціонує

25 класів. Навчається 563 учнів.



У 2010 році сталося нещастя і школа у с.Познань згоріла, лишивши тільки пару кімнат. Діти навчалися у хатах у дві зміни, як у давні часи, тільки тепер було 500 учнів у школі. Але до кінця цього року було побудовано нову трьох поверхову школу. У школі тепер знаходиться їдальня, спортзал та багато інших великих класних кімнат.



Перший дзвоник 2011 р.

## Класні кімнати



## **Історична довідка**

**30-ті роки ХХст.** - засновано польську 4-річну школу, що знаходилась в хаті Рабущиця Прохора Івановича.

**1946р.** - заснована початкову школу. Перший вчитель Хоменко Олександра Яківна.

**1953р.** - відкрито 7-річну школу. Директор Пасенюк Михайло Григорович.

**1955 - 1956рр.** - директор Караль Марія Юхимівна, працювало 8 вчителів.

**1955р.** - призначено першу піонервожату Шарапу Катерину Іванівну

**1955 -1957рр.** - директор Максименко Марія Василівна.

**1958 - 1973рр.** - директор Хомич Іван Терентійович.

**1958 -1962рр.** - будівництво нового дерев'яного приміщення школи. До цього часу навчання здійснювалося у сільських хатах.

**1961р.** - вперше призначено завуча школи Ігнатенко Галину Йосипівну.

**1973-1975рр.** - директор школи Корнієнко Фелікс Андрійович.

**1976 -1977рр.** - директор Приймак Олексій Іванович.

**1976 -1980р.** - директор Полюхович Павло Іванович.

**1980-1985рр.** - директор Жежук Федір Павлович.

**1985-1998рр.** - директор Колодич Василь Петрович.

**1998-2005рр.** - директор Кібукевич Валерій Олексійович.

**2004р.** - добудовано 5 класних кімнат.

**2005-2007рр.** - директор Колодич Олег Васильович.

**2005р.** - реорганізовано із школи І-ІІступенів в І-ІІІступенів.

З **2007** року школу очолює Кібукевич Валерій Олексійович.

**2010р.** - відкриття нового приміщення загальноосвітньої школи І-ІІІст.

## **До Послуг учнів:**

31 класна кімната; їх площа — 4327кв.м.

Класні кімнати для молодших школярів — 10;

комп'ютерний клас;

кабінет фізики;

кабінет біології та хімії;

спортивний зал;

їдальня.

Нове приміщення Познанської ЗОШ І-ІІІ ст. ( 2011 р.)









